

Marian
Janik

len
jeden
odtieň
zrady

Marian
Janik

len
jeden
odtieň
zrady.....

Len jeden odtieň zrady

Marian Janik

© Marian Janik, 2024
v spolupráci s Publico.sk

Prvé vydanie

Redakcia a jazyková korektúra: Peter Gažo

Obálka a grafická úprava: Miroslav Bellay

ISBN 978-80-570-5789-5 (tlač)

ISBN 978-80-570-5791-8 (epub)

ISBN 978-80-570-5792-5 (mobi)

ISBN 978-80-570-5790-1 (pdf)

tri
mesiace
do zrady

Asi žije na tejto planéte veľa ľudí, ktorí si kladú otázku, či existuje raj. A, samozrejme, aj patričnú doplňujúcu otázku, ako sa doň dostať. Odpovede by vystačili na niekoľko pekne objemných románov, ale aj keby sa našiel medzi vydavateľskými šialencami odvážlivec, ktorý by takéto romány vydal, určite by neprispel k upokojeniu duše horlivých čitateľov, lebo každý z nich by v mnohostranných zväzkoch hľadal pre seba tú najpriliehavejšiu odpoveď, aby vzápätí začal o jej vierohodnosti pochybovať. S pocitom, že je na začiatku hľadania, by sa zahĺbil do ďalších zväzkov filozoficky rozoberajúcich krásu a poslanie raja, v ktorom sa chce ocitnúť každý náruživý čitateľ.

Henrich túto dilemu nepoznal. Hoci jeho umelecká duša lietala takmer denne vysoko v oblakoch, život ho naučil niekoľko drobných pragmatických vecí umožňujúcich vychutnávať si šťastie bežného dňa, takže pragmatizmus považoval za akési nutné zlo. Aj teraz, uprostred horúceho leta, v čase letných prázdnin, sa zobudil o siedmej ráno. Ranný rituál patrila medzi tie pragmatické úkony, ktoré mu pomáhali naštartovať nový deň. Ako umelecký sochár nikdy dopredu nevedel, čo presne bude hlavnou náplňou jeho dňa. Život mu prinášal neustále množstvo impulzov, ktoré sa mu v hlave premieňali na umelecké diela, a keďže nechcel ani jeden impulz premárniť, tak jeho denná tvorba bola často chaotická,

ba až zbytočná. Priatelia mu chaotické správanie často vyčí-
tali a manželka Klaudia zvykla komentovať jeho tvorbu vý-
rokom klasika – mnoho kriku pre nič –, pričom nezabudla
pripomenúť, že za účty sa platí pravidelne a systematicky.
Ale bolo jej jasné, že sú to iba výstrely do tmy. Už dávno
sa vzdala snahy primäť svojho manžela k racionálnejšiemu
postupu v oblasti tvorby. Čím viac mu zdôrazňovala potrebu
vnímať deň bez ružových okuliarov, tým viac chaosu vnášala
do jeho tvorby a správania.

Zo spálne sa Henrich vytrácal nehlučne, pomaly, bosými
nohami opatrne našľapoval na vŕzgajúce parkety, dúfajúc,
že aspoň raz v týždni odíde do kuchyne bez toho, aby sa mu
za chrptom ozval manželkin rozospatý hlas: Nezabudni vy-
vetrať! Pokorne sa vráti k oknu a otvorí ho dokorán, to isté
urobí aj v obývacej izbe, v kuchyni a až potom príde na rad
kávovar. Čerstvý vzduch sa horlivo vkradne do interiéru
ich veľkého rodinného domu na Kolibe, v najdrahšej časti
Bratislavy, ktorá sa stala za posledné desaťročia výkladnou
skriňou miestneho snobizmu a bohatstva.

Ani otázka bohatstva Henricha netrápila. Dom odkú-
pili s manželkou ešte v minulom storočí, a keďže nemali
to šťastie splodiť deti, rodinné bohatstvo rok čo rok rástlo,
hlavne vďaka manželkinej dobrej intuícii pri investovaní
do rôznych realitných projektov. Preto mohli pri rodinnom
dome vybudovať súkromný ateliér s malým výstavným

priestorom a dovoliť si desaťárovú záhradu s bohatým kvetstvom a gýčovým bazénom s vyhrievanou vodou, ktorý najviac ocenili niektorí podnapití umelci na konci bujarých večierkov.

Henrich sa o bazén poctivo staral, čistil vodu presne podľa odporúčaní odborníkov, dodržiaval pravidelné dávkovanie chlóru, sitom na dlhej rúčke vyberal zo stromov napadané listy. Poctivo meral pH vody, pravidelne kontroloval čerpadlo v technologickej šachte. No napriek všetkej tej starostlivosti sa kúpal nerád. Hlavný pôžitok nachádzal v pohľade do čírej vody v bazéne, niekedy z kresla priamo pri jeho okraji, inokedy zo svojho obľúbeného balkóna. Slnečné lúče odrážajúce sa od pokojnej hladiny vytvárali v jeho mysli pestrofarebné obrazce, ktoré svojou umeleckou fantáziou prenášal do ateliéru a tam ich vkladal do kamenných sôch, čo považoval za zrod duše svojho sochárskeho výtvoru.

Stredne veľká šálka z modranskej keramiky sa naplnila voňavým kávovým mocom ako každé ráno. Henrich pridal na okraj šálky dva maslové keksíky a s detským úsmevom na tvári vyšiel na balkón. Sadol si do prúteného ratanového kresla a kochal sa rannými obrazmi ich pestrofarebnej záhrady. Už pri vstávaní počul čulý štebot vtákov. Miloval ich ranné poletovanie po záhrade, ich opatrné, ba až ustrašené pohľady pri pití vody priamo z bazéna, až sa čudoval, že im tá chlórovaná voda tak chutí.

Henrich si dal svoj prvý ranný dúšok kávy a práve chcel zahryznúť do čajového keksíka, keď jeho úkon znemožnil prudký zvuk tečúcej sprchy pri okraji bazéna. Pozrel tým smerom s obavami, že po včerajšom večernom plávaní zabudla manželka zastaviť vodu. Henrich ten keksík nakoniec prehryzol, ale jeho pohyb čeluste bol strnulý, automatický, ako dôsledok šoku, lebo sprcha netiekla svojvoľne. Pod sprchovou ružicou stálo mladé dievča – úplne nahé!

Henrich bol sochár a o tri mesiace sa mal jeho vek zaokrúhliť na – pre neho nie veľmi sympatickú – šesťdesiatku. Za života mal na „podstavci“ nejedno pekné dievča ako model, či už pri príprave skíc, alebo rovno pri tvarovaní detailov sochy – aktu. Takže pohľad na mladé nahé dievčenské telo mu nezvykol spôsobovať nekontrolovateľné zvýšenie testosterónu, hoci v jeho veku by to bolo prirodzené. Hlavne potom, čo sa sexuálna aktivita medzi ním a jeho manželkou zúžila v posledných rokoch na minimum (no, keby ortodoxní matematici prižmúrili obe oči, mohol by sa pojem minimum rovnať aj nule).

Totálny šok, ktorý postihol Henricha pri pohľade na mladé dievča pod sprchou, bol dielom Božím, ako si to najskôr vysvetlil on sám. Jeho vycibrený umelecký zrak spočinul v to ráno na troch veciach: na piatich jemných strieborných piercingoch v podobe malých hviezdíčiek po obvode pravého ucha, na malých, ale krásne vytvarovaných prsiach vztýčených do priestoru sťa nabité kanóny pripra-

vené na boj a na biely, taktiež súmerne rozľatý zadoček, po ktorom stekala zo sprchy voda rovnako sebavedome ako v Studenovodských vodopádoch. Decentne zastrihnuté ochlpenie v podobe úzkeho zvislého pásu (móda vynútená bikinami) ho ani nezaujalo, ani nevzrušovalo. Henrich bol unesený z malého lesklého tela ako celku. Dievča nebolo vôbec opálené, čo bolo teraz v lete podivné, ale práve preto pôsobilo celé telo ako jeden kompaktný celok, provokatívne hladký, až perverzný, predurčený priťahovať zraky všetkých smrteľníkov naokolo. Henrich sa dokázal vcítiť do tečúcej vody objímajúcej všetky lahodné krivky krásneho stvorenia pod sprchou, čo bolo prvotnou príčinou jeho momentálneho profesionálneho zlyhania, pri ktorom sa pozeral na nahé telo ako mladistvý panic, ktorému začalo byť jasné, prečo sa ráno zobúdzajú so stoporeným penisom.

Dievča sa pomaly, až provokatívne otočilo. Nezabudlo si rukami prejsť po každom záhybe svojej krásnej postavy. To už Henrich nevydržal a ťažko prehltajúc maslový keksík zamieril za manželkou do spálne.

„Klaudia! Prestaň sa tváriť, že spíš!“

Zľakol sa vlastného hlasu. Jeho intenzity a dôrazu. S Klaudiou sa nezvykli hádať, aspoň nie v posledných dvoch desaťročiach. Obrúsené hrany ich vzťahu im umožnili viesť dialógy dôstojne, aj keď niekedy s menšou dávkou sebazaprenia raz na jednej, raz na druhej strane. Ani teraz, pri zvýšenej intenzite svojho hlasu, sa Henrich nechystal pohádať

sa s manželkou. Jeho rózne vystupovanie bolo dôsledkom nekontrolovateľného chaosu mysle spôsobeného erupciou testosterónu. V danom okamihu si nedokázal spomenúť, kedy naposledy ho dokázalo vyviesť z miery nahé ženské telo. Niečo nie je v poriadku, napadlo mu, keď sa rútil do spálne.

Klaudia otvorila nedobrovoľne obe oči. Tentoraz to naozaj nehrala, ťažký letný vzduch ju po Henrichovom hrmotnom odchode zo spálne uvrhol do tvrdého spánku. V diári nemala na dnešný deň žiadne termíny, tak ju podvedomie ukolísalo a uvrhlo do ríše snov.

„Klaudia! Okamžite vstaň! V záhrade sa nám motá akési neznáme dievča! Nahá sa sprchuje pri bazéne! Mám zavolať políciu, či čo? Klaudia! Urob poriadok!“

Klaudia čosi nezrozumiteľné zavrčala a záporne pokrútila hlavou. „To bude Nina.“ Ležérne zívla. Jej myseľ ešte nepracovala na dennom leveli. „Môžeš sa s ňou naraňajkovať, keď chceš. Mňa nechaj konečne sa vyspať!“

„Nina?“ nechápal Henrich. Podišiel bližšie k posteli s odhodlaním pomôcť Klaudii rýchlo vyskočiť spod letného paplóna. „Aká Nina? Zasa si mi niečo zatajila? Nerob zo mňa starého hlupáka! O čo tu ide?!“

„Nina je naša nová upratovačka,“ odvetila s nevôľou Klaudia. Začala tušiť, že pri dlhšom rozhovore s manželom sa úplne preberie a príjemný ranný spánok sa stane minulosťou. „Už mám neporiadku v našom dome akurát tak po krk! Predsa sme sa o tom bavili...“

„... že si nájdeme niekoho seriózneho...“ skočil jej do reči Henrich. „Túto tému sme predsa ešte neuzavreli. Alebo sa mýlim?“

„Nina má skvelé referencie. Mala som čo robiť, aby som ju preplatila, lebo už nikoho nebrala. Nebolo kedy sa rozhodovať.“

„Sama si trvala na tom, že musíme nájsť niekoho seriózneho. To bola tvoja podmienka. A toto...“ zamával rukami smerom k bazénu. „Toto je akože seriózne? Hlavná vec, že vystrkuje tú svoju umelecky vytvarovanú kundičku v našej záhrade! To sú tie dobré referencie?“

„Tak jej hod' uterák a nechaj ma spať!“ zavrčala ešte raz Klaudia a otočila sa Henrichovi chrbtom. Letné pyžamo odkrylo jej opálený zadok, čo bol drastický kontrast toho, čo Henricha pred chvíľou tak vzrušilo na balkóne.

Zostal ešte chvíľu stáť pri posteli, pre istotu, či náhodou nepríde dodatočné usmernenie novej situácie v ich dome. Klaudia zasa niečo zorganizovala bez jeho vedomia. (Diagnóza povolania, hovoril si v takýchto situáciách. Bola profesionálna kurátorka, manažérka mnohých umelcov a umeleckých telies, takže sa bežne stávalo, že po otázke od manželky sa pre istotu opýtal: To hovoríš so mnou? Vtedy si Klaudia občas, ale naozaj len občas, uvedomila, že handsfree aj mobil by mala odložiť bokom. Aspoň počas večere.) Kapituloval. Majú novú upratovačku, ktorá začína zmenu sprchou v ich záhrade. Čudný svet, pomyslel si

cestou do kúpeľne. Posledná manželkina poznámka, aby jej doniesol uterák, sa mu začala pozdávať. Prezrie si ten zázrak priamo zblízka, hútal a súčasne nechápal, prečo ho irituje jedno mladé ženské nahé telo.